

- z článku 5 písm. b) a d) směrnice 2009/147, ve znění směrnice 2013/17, tím, že nezajistila ochranu druhů ptáků uvedených v článku 1 této směrnice, zejména kulíška nejmenšího (*Glaucidium passerinum*), sýce rousného (*Aegolius funereus*), strakapouda bělohřbetého (*Dendrocopos leucotos*) a datlíka tříprstého (*Picoides tridactylus*), když nezajistila, aby tyto druhy nebyly v lesní oblasti Białowieża úmyslně usmrcovány či vyrušovány během rozmnožování a odchovu mláďat a aby jejich hnízda a vejce nebyla úmyslně ničena, poškozována nebo odstraňována.

2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 338, 9.10.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. února 2018 Red Bull GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 30. listopadu 2017 ve spojených věcech T-101/15 a T-102/15, Red Bull GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Red Bull GmbH (zástupci: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, advokátka)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Optimum Mark sp. z o.o.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené rozhodnutí ze dne 30. listopadu 2017 ve spojených věcech T-101/15 a T-102/15,
- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu žalovaného ze dne 2. prosince 2014 ve věcech R 2037/2013-1 a R 2036/2013-1, a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Prvním důvodem navrhovatelka tvrdí, že výklad provedený Tribunálem čl. 7 odst. 1 písm. a) and článku 4 nařízení 2017/1001 (¹) v kontextu ochranných známek s barevnými kombinacemi porušuje zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality. Tribunál nesprávně uložil nový a nepřiměřený požadavek na grafické ztvárnění ochranných známek s barevnými kombinacemi na základě nesprávného předpokladu, že takové ochranné známky jsou svojí podstatou přirozeně méně přesné. Zaprvé, tento předpoklad nemá právní základ a neodpovídá žádnému z cílů stanovených v legislativě a má za účinek nezákonnou a nepřiměřenou diskriminaci proti ochranným známkám s barevnými kombinacemi ve srovnání se všemi ostatními druhy ochranných známek, jako jsou ochranné známky v jediné barvě, slovní ochranné známky, obrazové ochranné známky a další. Zadruhé, kritéria stanovená v napadeném rozhodnutí jsou v rozporu s povahou ochranných známek s barevnými kombinacemi *per se*, které – jak Soudní dvůr jasně konstatoval ve věci *Libertel* (²) – nejsou prostorově vymezeny. Napadené rozhodnutí ve skutečnosti omezuje ochranné známky s barevnými kombinacemi *per se* na barevné obrazové ochranné známky, barevné poziční ochranné známky či barevné ochranné známky tvořené vzorem. Zatřetí napadené rozhodnutí by mohlo způsobit neplatnost více než 85 % ochranných známek s barevnými kombinacemi tohoto druhu zapsaných v registru žalovaného.

Druhým důvodem navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil čl. 7 odst. 1 písm. a) a článek 4 nařízení 2017/1001, neboť provedl nesprávný výklad rozsudku ve věci *Heidelberger Bauchemie* ⁽³⁾, v němž uložil tři kumulativní požadavky na grafické ztvárnění ochranných známek s barevnými kombinacemi, konkrétně i) přesné odstíny dotčených barev, ii) poměry dotčených barev a iii) prostorové rozmístění dotčených barev. Tyto požadavky nejsou pro rozhodnutí zásadní a mají nepřiměřeně přísné důsledky výhradně na kategorii či třídu ochranných známek či označení spočívajících v barevných kombinacích či barevných označeních *per se*. Navíc třetí a nově uložený kumulativní požadavek má být odůvodněn údajně „omezenou vlastní schopností barvy obsahovat přesný význam“. Tato schopnost byla přitom dosud zkoumaná v rámci testu přihlášené ochranné známky v části týkající se rozlišovací způsobilosti, a nikoli v rámci požadavku grafického ztvárnění, což znamená, že důsledkem bude neplatnost od samého počátku bez možnosti prokázat nabytou rozlišovací způsobilost nebo jinou nápravu. Napadené rozhodnutí porušuje článek 4 nařízení č. 2017/1001, když pro tento druh ochranných známek stanoví požadavek „explicitního“ popisu a když protiprávně zužuje definici takových ochranných známek pouze na ty, které mají jedno prostorové (jinými slovy obrazové) uspořádání odpovídající předpokládanému následnému skutečnému používání ochranné známky.

Třetím důvodem navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil zásadu ochrany legitimních očekávání, když v rozhodnutí neposoudil a nezohlednil, že přihláška první napadené ochranné známky byla podána před vydáním rozsudku *Heidelberger Bauchemie*, a tedy bez ohledu na možné uplatnění zásad stanovených v rozsudcích Soudního dvora ve věcech *Lambretta* ⁽⁴⁾ a *Cactus* ⁽⁵⁾. Zásadu ochrany legitimních očekávání porušil také tím, že neprovedl celkové posouzení na základě potvrzených a spolehlivých zdrojů, použitelných pravidel a ustanovení, unijní judikatury a Obecných pokynů EUIPO s cílem určit, zda by všechny relevantní okolnosti mohly vést k závěru, že žalovaný poskytl navrhovatelce jasné, bezpodmínečné a soudržné ujištění, na které se navrhovatelka spolehla a postupovala v souladu s nimi, což vedlo ke vzniku platných legitimních očekávání na straně odvolatele.

Čtvrtým důvodem navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil zásadu proporcionality, když neposoudil nepřiměřenost zrušení obou napadených ochranných známek za výjimečných okolností věci. Tribunál konkrétně neposoudil, zda mohlo legitimně dojít ke splnění požadavku přesnosti a jasnosti, jakož i právní jistoty, kdyby navrhovatelka byla vyzvána a mohla objasnit popis obou ochranných známek, takže by zůstaly v registru a nebyly by zrušeny.

Pátým důvodem navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil svůj jednacím řád, když nesprávně uplatnil jeho čl. 134 odst. 1 a uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení. Na základě výjimečných okolností této věci, zásady spravedlnosti a čl. 135 odst. 1 jednacímho řádu nemá být uložena náhrada nákladů řízení navrhovatelce, ale žalovanému.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 6. května 2003, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 24. června 2004, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ Rozsudek ze dne 16. února 2017, *Brandconcern BV v. EUIPO a Scooters India (Lambretta)*, C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ Rozsudek ze dne 11. října 2017, *EUIPO v. Cactus SA (Cactus)*, C-501/15 P, EU:C:2017:750.

Žaloba podaná dne 22. března 2018 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-207/18)

(2018/C 200/28)

Jednacím jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier, G. von Rintelen a J. Samnadda, zmocněnci)